

ROČNÍK 1

ČÍSLO 3

AUGUST 2024

EVANJELICKÉ SLOVO

OBČASNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV POLTÁR

LETO - PRÍLEŽITOSŤ REGENERÁCIE TELA I DUŠE

JA VÁM DÁM ODPOČINUTIE...

Zhliadni na mňa, Bože, sám,
keď sa k Tebe modlievam.
Kadekoľvek kráčam, Pane,
vždycky v Tvojej som ochrane.
Šťastie príde, odletí, Ty zostávaš naveky.

EDITORIÁL

Sestry a bratia, milí priatelia,
s veľkou radosťou Vám opäť pri-
nášame ďalšie číslo nášho ča-
sopisu *Evanjelicke Slovo*.

Ešte stále máme čas prázdnin,
oddychu, dovoleníek a cestova-
nia. Aj toto je predsa darom od
Pána Boha. Je na nás, ako doká-
žeme tento čas zmysluplne vy-
užiť. Odborníci radia, aby sme
sa vedeli zastaviť vo svojej kaž-
dodennosti a naučili sa myslieť i
na seba - svoje telo i svoju dušu.
Je však mnoho možností a príle-
žitostí, ako to urobiť. A jedným
z takýchto zastavení je začítanie
sa do tohto letného čísla *Evan-
jelického Slova*.

Avšak, pokiaľ ste ešte nikde ne-
boli alebo ste to nestihli pre iné
svoje povinnosti, určite si kamsi
vyrazte. Aj keď len na krátky čas.
Stojí to za to!

Od májového vydania *Evanjelic-
kého Slova* sa v našom zbore
udialo mnoho. Mali sme viacero
pekných a požehnaných podu-
jatí. V rubrike *Zo života nášho
cirkevného zboru* si to môžeme
spoločne pripomenúť.

Letné číslo Vám ponúka, okrem
tradičných príspevkov, aj novú
rubriku *Svedectvá*. Máme za to,
že ako kresťania – Kristovi pat-
riaci sme pozvaní k tomu, aby
sme sa dokázali s inými ľuďmi
podeliť o to, čo nám Boh dáva.

Nech aj prostredníctvom týchto
riadkov, počas horúčav, smiete
zažiť duchovné osvieženie a ob-
čerstvenie pre svoje vnútro.

Požehnané čítanie Vám želá

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor Evan-
jelického Slova

DUCHOVNÉ ZAMYSLENIE

Dal Boh človeku návod, ako stráviť dovolenku?

Dal. V Božom slove vidíme, že Pán Ježiš ako človek tiež potreboval oddychovať či na nejaký čas sa vzdialiť z dohľadu ľudí. Dokonca potreboval aj spať. Čo teda hovorí Písmo na čas oddychu?

Maj radosť z Božieho plánu.

Keď v jeden deň berie Pán Ježiš svojich učeníkov Petra, Jakuba a Jána na vrch – do samoty, môžeme povedať, že ich pozýva na túru. Nejde Mu ani tak o samotné kráčanie, ale o to, čo sa tam hore udeje. Ani jednému z Jeho učeníkov nenapadlo, čo sa stane, keď sa v pote tváre vyškríabu na kopce. Zažili zázrak. Ježiš sa pred nimi premenil. Zrazu sa na svojho Majstra začali pozerať inými, novými očami. Pocítili, že

je to Boh prekvapení a tajomstiev.

Práve s týmito tromi mužmi mal

Ježiš zvláštny plán - rovnako ako má s nami počas našich letných prázdnin a dovoleníek.

Volá nás poodstúpiť - vybrať sa na túru. Odísť z obývačky, vypnúť televízor či zapnúť tichý režim na mobilnom telefóne. Volá nás, aby sme šli. A ak pôjdeme, osloví nás a ukáže nám svoju tvár. Znova nás naučí žasnúť nad prírodou alebo načúvať človeku, ktorý kráča s nami. Tak čo, ideme? Prijmeme tento plán? Alebo sa vyhovoríme, že nám stačí posteľ a že pohybu máme dosť aj v práci. Je to na nás, no z vlastnej skúsenosti viem, že ak vykročím, vždy to stojí za to.

Objav v sebe očakávania. Dovoľenka je pre nás časom „vykecávaní“. Rozprávajme sa s Pánom Bohom o tom, čo drieme v našich srdciach. O hneve, nenávisti, o svojich hriechoch. On túži počuť o našich strachoch či bolesti, ktorá pramení z nevšímavosti zo strany iných. Pamätajte. Dovoľenka – znamená dovoliť si byť takým, akým skutočne sme – pred Bohom aj pred ľuďmi. V Starej zmluve nachádzame svedectvo proroka Eliáša, ktorý má všetkého plné zuby. Rozhodol sa, že bude slúžiť Pánovi, a zatiaľ ho Ízebel chce zabiť. A on? Skrýva sa. Žije v strachu. Krkavce mu prinášajú potravu. Jeho kontakt s ľuďmi je obmedzený. A to len preto, že bojuje za Božiu pravdu.

Jedného dňa takémuto zdeptanému prorokovi, ktorý možno trpí hlbokou depresiou, zaznie Božie slovo: „*Vyjdí a stoj na vrchu pred Hospodinom!*“ (1Kr 19, 11)

Myslíte, že sa mu chcelo? Nie. Ale premohol sa a som si istý, že

okrem toho, ako kráčal hore, v duchu uvažoval: „*Tak, Pane, ja sa tu zasadzujem o to, aby Ti všetci verili, a Ty takto? Pozri, ja už nevládzem! Striehnu na môj život! Chcú ma zabiť.*“

A presne tieto slová Pán chcel počuť. Túžil, aby Eliáš pomenoval, ako na tom v skutočnosti je. Chôdza nám pomáha nielen vnímať krásu okolo nás, ale i nazrieť do nášho vnútra. Premýšľať nad našou frustráciou, vykričať ju, vypovedať. Boh nás sprevádza a nesúdi. Iba počúva a načúva.

A ďalšia vec. Dovoľenka je aj na to, aby sme poznali Boha. Keď sa už „ufrflný“ Eliáš dostal na miesto, kde mu prikázal Pán, čakal, že sa splní to, čo mu bolo povedané. – „Bol som protivný, bude taký aj On.“ Predstavoval si Ho, že bude v búrke, vo vetre, v zemetrasení. Ale Pán tam nebol. Prišiel ako tichý a lahodný šum.

Táto obrazná reč nám chce povedať jedno. Ak si vyleješ srdce pred Pánom, On ťa neodsúdi, ale

upokojí tvoju dušu. Možno nevyrieši ani jeden problém, ale dá ti istotu, že ti rozumie a je s tebou. Preto je dovolenka a oddych tela i duše taký vzácny a potrebný.

Rozhýb svoje dlane. Koľko vecí nestíhame počas roka. V skriňach sa nám hromadí neporiadok, sľúbili sme, že niekomu niečo vyrobíme, alebo mu niečo darujeme. A nič. Sme radi, že žijeme. Skúsme to ale zmeniť.

Urobme niekomu radosť. Vezmime si nejakú ručnú prácu alebo na-

maľujme obraz. Čo z toho, že nebude dokonalý. Dôležité je, aby bol náš a aby sme ho tvorili z lásky. Skúsme byť ako Boh a učiť sa dávať veciam v našom živote druhú šancu.

V Knihe proroka Jeremiáša, nachádzame udalosť, keď k nemu zaznie Božie slovo a on počuje príkaz, aby zostúpil do hrnčiarovho domu. Len čo tam prišiel,

videl, ako tento remeselník pracuje na hrnčiarskom kruhu. Ak sa skazila nádoba, ktorú práve vyrábal, urobil z nej inú – takú, aká sa mu páčila.

A to je ďalším bonusom, ktorý nám čas letných dovolení a prázdnin ponúka. Skúsme tvoriť. Skúšajme nové veci.

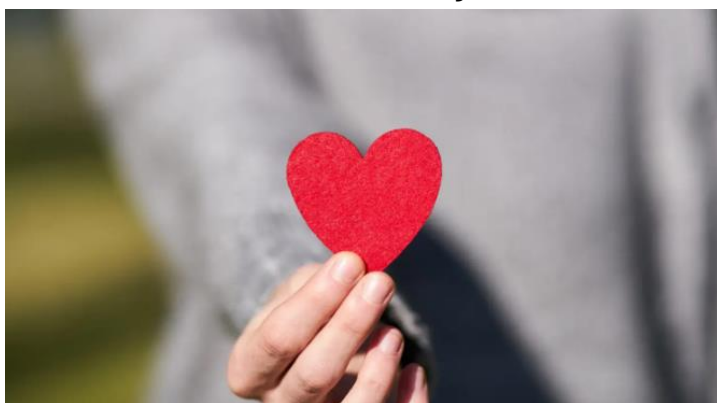
Robme nimi radosť sebe, ale aj iným ľuďom. A nikdy sa nevzdávajme. Učme sa trpezli vosti,

skúšajme dookola vždy niečo nové. Nadchnime sa a budme ako Boh. Prispejme

svojimi malými darčekmi.

Buď darom pre duchovného súrodencu.

Konečne prichádza čas, keď máme príležitosť stretnúť sa s rodinou, so súrodencami, bratrancami, sestrenicami alebo len tak s priateľmi. Posedieť si pri ohni alebo v reštaurácii, porozprávať sa pri káve. A načúvať. Nie závidieť a brať si príklad z Kaina

a Ábela, ktorých vzťah skončil vraždou. Posuňme sa vo vzájomných vzťahoch inde. Smerom k Márii a k Marte, ktoré obe spoznali v hosťovi Ježiša. Jedna Mu načúvala a druhá Ho obsluhovala. Boh nám počas týchto dní dáva milosť, aby sme sa viac priblížili k iným. Nie aby sme im závideli, ale aby sme spolu s nimi ďakovali za to, čo sa deje v našich životoch. Aby sme pri nich stáli, ak prežívajú náročné obdobie. Aby sme sa iným naučili dopriať dobro. Skúsme v tomto čase nachádzať chorých, smutných a opustených. Ujmime sa počestných a objavujme nové kamarátstva. Pamätajme, že do večnosti nik nekráča sám. Ideme tam všetci

spolu a na tejto ceste si môžeme pomáhať.

Otvor dvere svojich myšlienok.

K duchovnému - a môžeme s istotou povedať, že aj k telesnému - oddychu patrí dobrá kniha. Oslobodí nás od starostí a zlepší náladu. Vtiahne nás do deja a my sami aspoň na chvíľku odhodíme

duchovnú lenivosť a otvoríme dvere svojej fantázie. Môžeme čítať nové knihy alebo vrátiť sa k tým, ktoré sme už kedysi prelúskali. Ak sa chceme

porozprávať s Bohom a chceme Ho viac spoznať, tak je pre nás pripravená Biblia.

Možno dovolenka či prázdniny a Božie slovo, cez ktoré sa nám prihovára Boh, nás môžu priviesť k nášmu vnútornému obráteniu. Túžime po tom? Potom ale

nečakajme, že sa k nám Pán Boh prihovorí takto: „Ahoj, ja som Ježiš.“ Nie. Možno nám nepovie ani jednu vetu, ale čítaním Božieho slova sa zmenia naše postoje, návyky a túžby. Možno sa prestaneme hnevať na iných a náš život sa stane jednoduchším. Stačí, ak vytrváme. Boh nemlčí, ale dáva nám čas, aby sme sa Ho naučili počúvať.

Vnímaj dovolenku ako z neba. Mnohí

vrazia, že dovolenka je na to, aby sme si oddýchli a načerpali nových síl. Nezabúdajme však, že nie je sila ako sila. Môžeme byť takí šikovní, že vyhráme súťaž, no čo z toho, ak je duša ponorená do smútku a do hriechu. Môžeme byť oslavovaní ako „SuperStar“, ale čo z toho, ak celé noci nemôžeme spať a pozeráme sa do stropu.

Môžu nás iní považovať za skvelých priateľov, ale čo z toho, ak je

to z našej strany iba pretváрка a v duchu spriadame plány, ako ich oklamať či im ublížiť?

Dovoľme, aby si oddýchlo naše telo a aj naša duša. Boží návod je jednoduchý:

- *Pri kráčaní hovorme s Pánom Bohom.*
- *Ruky použime na vytvorenie daru pre iných.*
- *Navštívme ich a započúvajte sa do ich príbehov.*
- *Prečítajme si Božie slovo a nechajme sa ním premeniť.*

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor Evanjelickeho Slova

Spoznejme sa...

Koho to vlastne máme v našom cirkevnom zbere?

Kto ste a čo by sme mali rozhodne o Vás vedieť?

Celý život žijem v Poltári. Mojih rodičov a starých rodičov poznali hádam všetci, takže som bol od malička – ako sa hovorí – „všetkým na očiach“. Myslím, že všetko, čo je potrebné, každý o mne vie.

Aká je pre Vás najinšpirujúcejšia biblická kniha / postava / veršik? A prečo?

Prvé knihy z Biblie, ktoré som prečítal, boli Príslovia a Žalmy a doteraz sú moje najobľúbenejšie. Príslovia obsahujú veľmi overenú múdrosť a mnohé cenné rady aj do

SPOZNAJME SA...

Predstavujeme Vám nášho brata kantora Róberta Kirscha

bežného každodenného života. Aj keď boli spísané pred tisíckami rokmi, sú stále aktuálne. A Žalmy – to je tá múdrosť v emotívnej rovine. Rozum a srdce – Ratio et Emotio – to musí byť v rovnováhe. Veľmi rád mám aj Ježišove podobenstvá, aj keď niektoré chápem dosť rozdielne oproti „oficiálnemu“ výkladu, a niektorým nerozumiem takmer vôbec.

Môj vzácny učiteľ p. farár Moncol' mi pri konfirmácii napísal verš z Evanjelia podľa Matúša 6, 33: „*Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto (ostatné) bude vám pridané.*“ Tak sa toho snažím držať a zatiaľ mi to funguje.

Ako ste sa dostali k službe kantora? Čo je na tejto službe pre Vás najprínosnejšie?

Ako slepá kura k zrnú. :-) Ale nie. Od strednej školy mám veľmi rád vážnu hudbu, najmä barokovú a najmä Bachovu. Rád som Bacha hral už keď som chodil na klavír na LŠU (dnešná ZUŠ). A keď som potom raz počul Bachovu chorálovú predohru „*Jesus bleibet meine freude*“ tak som si tak zasnene povedal, že toto by som si niekedy v živote chcel

zahrať. :-) No doteraz to neviem. V kostole ma to vždy ťahalo hore na chóry k organu, lepšie sa mi spievalo, keď mi do uší zneli basové tóny. Keďže som vedel trochu hrať na klavíri (skončil som I. cyklus klavíra, ale potom som sa nestíhal hraním viac zaoberať) a pozoroval som p. kantora Turcaja, povedal som si, že by som to mohol skúsiť. Tak som to po atestácii, keď som mal trochu viac času, aj skúsil. Pán farár Macalák, keď sme si boli prvýkrát skúsiť liturgiu, povedal, že „pôjde to, pôjde to...“ – a tak to už od r. 2003 pomaly „ide“. :-) Najskôr som len zastupoval, potom sme sa s p. Turcajom striedali a potom to už akosi ostalo len na mne.

Čo je v tejto službe najprínosnejšie pre mňa? Takto som nikdy neuvažoval. Keď sa ľuďom, zboru pri mojom hraní

dobre spieva, to je pre mňa najdôležitejšie, lebo kantor hrá pre ľudí. A keď mám ešte k tomu aj radosť a dobrý pocit z toho, čo a ako zahrám. Čo viac chcieť?

Akú melódiu či skladbu (si) zahráte radi na Božiu chválu?

Nie som žiadny organový virtuóz, len samouk – amatér, takže môžem hrať len to, čo viem, na čo stačia moje schopnosti a technika. Raz je to niečo mohutné, hymnické, inokedy jemné a tichšie – podľa nálady, okolností, obdobia. Náš organ je vzácny historický nástroj, ale jeho možnosti sú tiež rozsahovo obmedzené. To sme zistili s p. Siromom pri príprave programu na organový koncert v r. 2022. Pre potreby liturgie úplne postačuje, ale väčšie koncertné

diela, ktoré sú ľuďom viac známe, sa na ňom zahrať jednoducho nedajú.

Ale keď sa pýtate – najkrajšia príležitosť zahrať na Božiu chválu je pre mňa na Veľkonočnú nedeľu, keď sa po predspeve začne spievať veľkonočné Kyrie „Bože Otče Ty si mocne Syna svojho vzkriesil“.

Zažili ste s Bohom niečo „výnimočné“? Aká je Vaša osobná skúsenosť s vierou (v Boha)?

Tá „výnimočnosť“ naozaj patrí do úvodzoviek, lebo s Pánom Bohom je výnimočný každý obyčajný deň a nie je s Ním výnimočný ani zázrak. Božiu pomoc a ochranu zažívam každý deň. Mohol by som menovať mnohé, pri ktorých si človek hneď, alebo s odstupom času povie, že „byť Boha s námi nebolo, byli bychom potříni“, že

som dokončil školu, že sme v rodine prežili a zvládli všetko, čo nás stretlo, že som neprišiel o rozum v službách cez COVID, nestratil sa v zasnežených horách a nezožrali ma divé zvery. :-)

Ale svoj „malý zázrak“ alebo veľkú Božiu pomoc som naozaj zažil – priamo v meste zázrakov – vo svätom meste Jeruzaleme.

Keď sa povie CZ Poltár – čo to pre Vás znamená?

Cirkevný zbor Poltár je môj domáci zbor, v ňom som bol pokrstený, konfirmovaný, chodím v ňom do kostola a slúžim ako organista. Ja som lokál-patriot a doma je doma, aj s domácimi chybami a nedostatkami a špecifikami, bez ktorých by to jednoducho nebolo to pravé domáce.

Aký je Váš odkaz pre našich čitateľov?

Aby nezabúdali na staré Tranovského heslo „*Dvakrát se modlívá, kdo spívá, jen když při tom srdce bývá*“ a keď sa spieva na Božiu chválu, netreba šanovať hlasivky. A ďakujem za trpezlivosť pri čítaní a pri mojom nedeľnom „prehúdaní“.

za rozhovor ďakuje:

Lucia Lukáčová

členka

Redakčnej rady
Evanjelického Slova

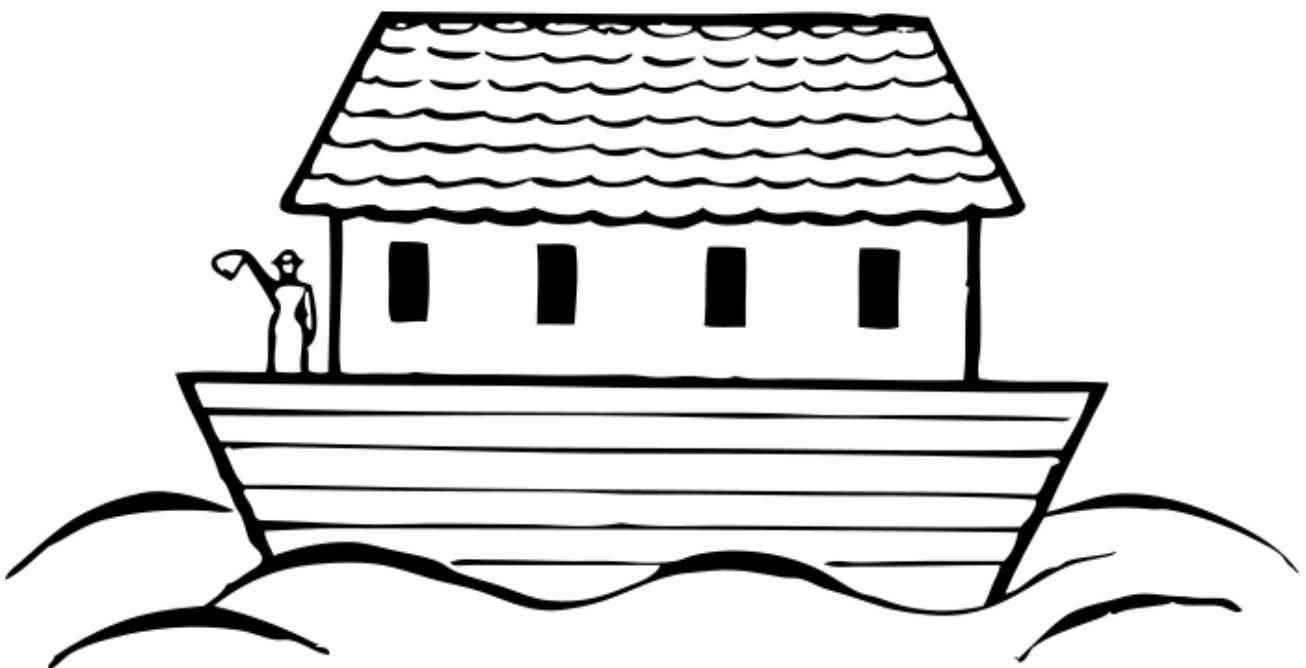

RUBRIKA PRE DETI

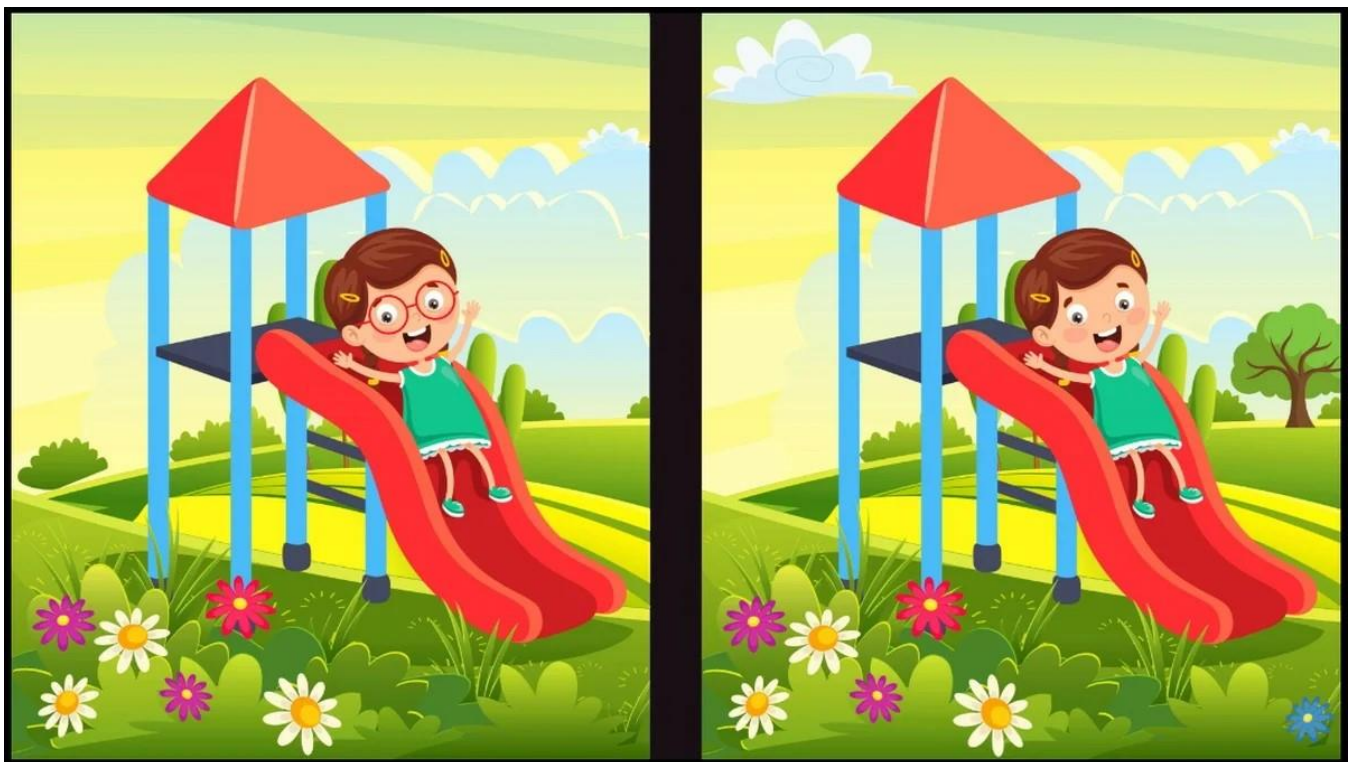

Noemova archa

Vyfarbi obrázok a stručne napíš, čo bola Noemova archa a prečo Pán Boh Noáchovi nariadil, aby ju postavil?

Pre šikovné oči.
Nájdí na obrázku 5 rozdielov.

Pre bystré hlavičky.
Správne doplň čísla.

1 3 5 7 ?

$$6 + 7 - (2 \times 2) = ?$$

Pomôcka: v oboch prípadoch je výsledok rovnaký.

úlohy pripravila:
Slávka Srnišová
predsedkyňa Vnútromisijného výboru CZ ECAV Poltár
členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

POZVANIA - PODUJATIA V NAŠOM CZ

- 1.9. **Začiatok školského roka**
Služby Božie s požehnaním detí, žiakov a učiteľov
- 2.9. **Stretnutie seniorov na fare**
Prvé stretnutie v novom školskom roku
- 3.9. **Večer v kostole: Stretnutia s Ježišom**
Misijné podujatie na tému: „Ježiš a Ondrej“
- 8.9. **Pamiatka posvätenia chrámu v Slanej Lehote**
Slávnostné služby Božie s programom detí
- 10.9. **Zasadnutie zborového presbyterstva**
Prvé stretnutie v novom školskom roku
- 12.9. **Moderovaná diskusia s predsedníctvom CZ Poltár**
Téma: „Quo vadis, evanjelici v Poltári?“
- 15.9. **Pamiatka posvätenia chrámu v Poltári s hosťom**
Slávnostné služby Božie s vystúpením spevokolu
- 22.9. **Zborový deň s hosťami v CZ Poltár**
Téma: „Radostné srdce“ (s poobedným seminárom)
- 23.9. **Ekumenická biblická hodina na rím. katolíckej fare**
Téma: „Boh Otec - Stvoriteľ“, slovo: Ivan Lukáč

- 28.9. **Vzdelávací seminár pre zborových presbyterov**
Téma: „Znaky zdravého cirkevného zboru“
- 29.9. **Pamiatka posvätenia chrámu v Zelenom**
Slávnostné služby Božie s programom detí
- 4.10. **Prespávačka na fare**
Stretnutie detí, mládeže a konfirmandov
- 23.10. **Kurz: Manželské večery I.**
Začiatok kurzu, prvé stretnutie
- 24.10. **Ekumenická biblická hodina na evanjelickej fare**
Téma: „Ježiš Kristus - Vykupiteľ I.“, slovo: Lukáš Tkáč
- 26.10. **Predreformačný zborový zájazd do Bratislavy**
Téma: „Po stopách bratislavských evanjelikov“
- 27.10. **„Október“ - Mesiac úcty k starším**
Špeciálne služby Božie pre seniorov s programom detí
- 31.10. **Pamiatka reformácie**
Slávnostné služby Božie s vystúpením spevokolu

POZVANIA - PODUJATIA V ECAV

- 29.8 - 1.9. **Misijné dni VD ECAV na Slovensku**
Hotel Sorea, Ľubovnianske Kúpele
11. - 13.10. **Misijné dni ZD ECAV na Slovensku**
Hotel Park, Piešťany

HISTORICKÉ OKIENKO

Dejiny CZ ECAV Poltár (Na ceste do 20. storočia)

Nástupcom farára Michala Ostrolúckeho sa roku 1869 stal lučenský rodák Ján Alexi. Do Poltára prišiel z Irše (Maďarsko). Za jeho pôsobenia bol do kostola zakúpený nový

organ, ktorý postavil roku 1871 János Fazekas z Pešti v cene 1 500 zlatých. Dňa 31.8.1875 vizitáciu vykonal biskup Dr. Gustáv Seberíni. Vizitačný protokol informuje, že cirkevné budovy sú v poriadku vďaka bývalému farárovi Michalovi Ostrolúckemu. Údajne len ako kaplán

na Irši sa začal učiť po slovensky. Na jeho chybné slovenčine sa smiali po celom okolí. Po nastúpení do úradu v Poltári sa snažil viesť aj konventuálne zápisnice po maďarsky, ale na žia-

dosť cirkevného zboru ich musel viesť po slovensky.

Zborový konvent roku

1889 rozhodol o výstavbe novej a impozantnej veže na kostole. Práce realizoval stavitel Daumwald roku 1890. Pri tejto príležitosti celý chrám Boží dostal nový náter a veža bola posvätená. Za pôsobenia Jána Alexiho bol v Slanej Lehote v roku 1891 postavený nový kostol

s vežou. Organ, oltár a kazateľnica sú tiež z tých čias. Počas výkonu svojej služby býval Ján Alexy často chorý, preto mal niekoľkých kaplánov. Práve jeho pričinením sa urýchlila maďarizácia v Poltári a v Zelenom. Pri posviacke novej školy v Zelenom 21.10.1894, ktorú postavili nákladom 600 zlatých, Alexiho slávnostnú reč v maďarčine pochválili aj v lučenských novinách a označili ho ako vlasteneckého kňaza.

Dňa 16.6.1900 cirkevný zbor navštívil biskup Fridrich Baltík. Po mozgovej porážke Jána Alexiho a následku ochrnutia nôh ho zastupoval Ľudovít Vician z Českého Brezova. Pre neschopnosť výkonu služby sa Ján Alexy v roku 1902 vzdal svojho úradu.

Na uprázdnené miesto nastúpil od 8.7.1909 Béla (Vojtech) Henriczy, ktorý sa narodil v Dolnej Strehovej. Bol vynikajúcim tenoristom a liturgom. Cítil sa byť Maďarom a publikoval len po maďarsky. Po vydaní

Apponyiovských zákonov v roku 1907, zameraných na likvidáciu zvyšku slovenských škôl, maďarizačné tendencie v Poltári silne zosilneli aktivitou učiteľov Jána Gyurósa a Júliusa Pásztora, a aj farára.

Na výročnom zborovom konvente 12.1.1908 zborový dozorca Žigmund Csonka chválil Poltárčanov za ich dobré „vlastenecké cítenie“, na druhej strane sa však zhrozil nad tým, že vlny národnostných pohybov sa dostali i k poltárskym cirkevníkom. V roku 1918 uchránil aj poltársky cirkevný zbor pred maďarizáciou. Po prevrate sa Béla Henriczy chcel stať farárom v Maďarsku, čo sa mu však nepodarilo. Za prvej ČSR sa pričínal o rozvoj družstevníctva - bol činný v miestnom Potravinovom družstve a aj v Úverovom.

(zdroj: *Stručné dejiny Poltára a jeho cirkevného zboru*)

EVANJELICI V RÍME

V dňoch 11. - 16. júna 2024 sa uskutočnil zájazd pre evanjelikov do „večného mesta“ Rím. Zúčastnili sa ho náš brat farár a naša sestra kostolníčka Anka. Hlavným sprievodcom bol brat farár Martin Zaťko zo Šváboviec. Cieľom zájazdu bolo navštíviť viaceré zaujímavé

miesta, ktoré majú priamu súvislosť s dejinami kresťanstva a s rôznymi jej postavami – apoštolmi či martýrmi, ktorí pre vieru v Ježiša dokázali položiť svoj vlastný život.

Niečo, čo nás presahuje. Pri návšteve Ríma sme stratili zo svojho zreteľa prítomnosť, ktorú momentálne žijeme

a boli sme prenesení do histórie, ktorá na nás veľmi intenzívne dýchala. Pri pohľade na monumentálne stavby, akými boli baziliky a katedrály, sme si uvedomili, akí sme oproti nim malí, až nenápadní. Tieto architektonické skvosty nás naplňovali obrovskou bázňou voči Pánu Bohu.

Keď sme do nich vkročili, jednoducho sme stáli a dívali sa. Samotný sakrálny priestor sa k nám prihováral a my sme vnímali bohatstvo ducha tej doby ako vyjadrenie hlbokkej viery človeka k Bohu, ktorý je transcendentný. Všetky navštívené miesta nás pozývali k niečomu väčšiemu a hlbšiemu. Niečomu, čo ide

pod samotný povrch. Tomu, čo nás bytostne presahuje, a zároveň čo je nám veľmi blízke. A to je Boh, ktorý sa nám v Ježišovi Kristovi dáva spoznávať veľmi konkrétnym spôsobom. A to už nie je len nejaká neosobná viera vo vyššiu existenciu, ale je to viera ako osobný vzťah s Pánom.

Za múrmi väznice. Azda jedným z najsilnejších zážitkov bola návšteva Mamertínskej väznice - miesta uväznenia apoštolov Petra a Pavla. Rímske väznice boli veľmi stiesnené, chladné i tmavé. Keď sme si čítali Písmo, ktoré hovorí o tom, ako boli apoštolovia pre svoju vieru v Pána Ježiša väznení, a ako kruto bolo

s nimi zaobchádzané; a napriek týmto temným skúsenostiam si zachovali vieru; tak sme vnímali, ako sa nás dotýka nielen biblické svedectvo, ale aj samotný priestor. Odrazu sme stáli pred otázkou, či som aj ja ochotný znášať kríž pre svojho Pána. Po duchovnom stíšení a vlastnej sebareflexii sme si spoločne zaspievali pieseň „Skala vekov“, ktorá sa ozývala múrmi tohto väzenia. Pieseň, nielen ako výrazový prostriedok hudby, ale ako vyjadrenie toho, čomu skutočne veríme, a čo je našou nádejou i v čase hrôzy, bolesti či dokonca samotnej smrti.

konca samotnej smrti.

Na ceste k Bohu. Počas putovania Rímom sme sa spoločne zamýšľali nad otázkou: „Čo pre nás znamená byť pútnikom?“ Nie je to len prechádzka históriou a návšteva miest, ktoré sú spojené s odkazom kresťanstva. Znamená to uvedomiť si, že sme na ceste k Bohu. Na tejto ceste sme hlbšie uvažovať o nás samých, o svojej prítomnosti

a svojej budúcnosti. Rovnako máme možnosť

zastaviť sa a svoj vlastný život prehodnocovať. Vo svetle odkazu navštívených historických pamiatok a sakrálnych objektov sme mohli premýšľať nad svojou osobnou vierou v Pána Boha a pýtať sa, aká

ona vlastne je? Či sa dokážeme na Pána Boha spoľahnúť aj v náročných životných chvíľach. Či máme takú vieru ako horčičné zrno, ktorou by sme, ako hovorí Pán Ježiš, prenášali hory?

Pobožnosti a modlitby. Duchovným zážitkom bola aj účasť na audiencii u pápeža Františka, ktorý na Svätopeterskom námestí mal kate-

chézu o tom, že Božie slovo je nástrojom, ako s nami komuni-

kuje Boh, a ako Ho môžeme prostredníctvom neho spoznávať.

Každý večer sme sa schádzali na pobožnostiach, kde sme spievali na Božiu slávu, stíšili sa v modlitbách a počúvali

Božie slovo, ktoré bolo pre nás zdrojom posily do ďalších dní putovania, ktoré boli pred nami.

Ďakujeme Pánu Bohu za Jeho milostivé vedenie počas nášho spoločného putovania a za duchovné zážitky, ktorými sme boli naplnení. Ďakujeme za spoločenstvo, ktoré sme tvorili a za nové priateľstvá, ktoré vznikli.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

RECEPT: Ovocný koláč s posýpkou

2 vajíčka, 250g kryštálového cukru,
1 vanilkový cukor, 250g hladkej múky,
prášok do pečiva, 2,5 dcl mlieka,
2,5 dcl oleja, ovocie podľa chuti
(čučoriedky, ríbezle, maliny, broskyne)
posýpka: 60g masla alebo Hery,
60g kryštálového cukru,
120g polohrubej múky

Najprv si urobíme posýpku. Zmiešame rukami všetko spolu aby nám vznikla posýpka. Potom celé vajcia vyšľaháme s trochou cukru, pridáme zvyšok a šľaháme do hustej svetlej peny, pridáme mlieko, olej a premiešame. Múku si zvlášť zmiešame s práškom do pečiva a po lyžiciach pridávame do tekutej zmesi a zašľahávame mixérom. Cesto vylejeme na plech (papier na pečenie). Naň rovnomerne poukladáme ovocie a posypeme posýpkou. Pečieme cca 20 minút na 170°C (skúška špajdlou je najistejšia). Necháme vychladnúť. Prajem Vám dobrú chuť.

Dana Henželová
členka Redakčnej rady
Evanjelického Slova

SVEDECTVO VIERY

Na poslednom stretnutí vnútromisijného zboru sme preberali aj príspevky do nášho časopisu. Ako jeden z príspevkov sme sa dohodli, že by mohlo byť svedectvo. Padla otázka, kto sa na to podujme. Úprimne poviem, že každý trošku rozmýšľal. Nakoniec som sa na to podujala a verte, že hneď prvú noc som nemohla zaspáť, lebo som premýšľala, čo idem písať. Kládla som si otázku *čo je vlastne svedectvo?* Je to nejaký rukolapný dôkaz, niečo čo sa dá vidieť, chytiť, dokázať? Zázračné vyliečenie, chodenie po vode alebo zmena vody na víno? Napokon som sa rozhodla napísať ho.

Za seba môžem len vyjadriť nekonečný pokoj vo viere. Vlastná skúsenosť, prežitie zmierenia a pokoja, ktoré nastalo pri návštevách nášho kostola.

Moje vnímanie je kludnejšie, rozhodnejšie, viem že Boh je Ten, kto dáva na mňa pozor, na moje kroky, rozhodnutia a moje reakcie. Viem, že možno nejaký viditeľný dôkaz by bol určite zaujímavejší a presvedčivejší. Verím však, že je nás viac takých, ktorí pociťujeme Božiu prítomnosť vo svojom vnútri. Verím, že je to na nás vidieť, ktorí cítime Jeho prítomnosť v každej chvíli prežitého dňa. Už či bol príjemný a či nám pripravil prekážky, aby sme sa s nimi popasovali, ale preto, aby sme ich, posilnení vo viere v Neho, zvládli.

Rada som sa s Vami podelila o moje svedectvo. „*Raduj sa v Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži.*“ (Ž 37, 4)

Dana Henželová

členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

VLASTNÁ TVORBA

Generačná

Dnes som sa zadíval na to, čo ma čaká
cez mrazivú hmlu, čo prišla do žily.
Videl som nepriazne malého dievčaťa,
ktorému mládenci srdiečko lomili...

...to bola moja mama, keď bola dievčaťom,
na lúke hrabala voňavé seno
a tiež sa pýtala v živote začatom,
aké to bude raz s mužovým vnemom.

V domčeku drevenom bolo ich osem
a statok spokojný v maštaľke stál.
Možno sa pýtali v skorej rannej rose,
čo bude dakedy ? ... A osud sial.

Nesieme žitia púť tú svoju naveky
poslušné ovečky nebeského Otca.
Nekosí trávku nik, prázdne sú paseky
a život povedá „aspoň raz otoč sa“.

A tak sa vidím stáť niekde na konci
horúčkou leta so skorým brieždením,
nestačí odpoveď srdiečka vo zvonci,

ktorého ohlas znie, že človeka neni.
Chytá ma panika mojej starej mamy.
V živote pokornom tá úplne čistá,
ktorá sa modlila a umrie až s nami,
odpúšťala chyby a verila v Krista.

Tratím sa v zrkadle dejín vône kávy.
Vyťahnem spevník, ta idem do kostola,
pretože odpoveď nedá nikto z hlavy,
nedeľu zasväťím s požehnaním stola.

Pomohlo to v dávne, pomôže to teraz,
upratanie duše zjasní obavy,
pod krížom platíme daň z Božieho
tela. On nás miluje takých bez slávy.

Rastislav Boško
člen Redakčnej rady Evanjelického Slova

VLASTNÁ TVORBA

Boj dobra a zla v krovinách pod Súľovským hradom

Pamätám si to ako dnes. Bol krásny letný čas a ja som dovolenkoval

na Považí v lokalite Súľovské skaly. Moja mama odtiaľ pochádza a tam mám korene jej i ot-

cových predkov. Je to krásny kraj a aj ľudia sú akísi inší, láskavejší a ľudskejší. V tejto dedinke som prežil krásne chvíle ako dieťa i dospelý. Až na jedenkrát. Vtedy som nechápal súvislosti.

Napíšem teda osobnú výpoveď o tom čo som tam zažil, a súvisí to s vierou, šťastím i nešťastím. Cez dovolenku som

sa ubytoval u svojej krstnej mamy, ktorá mala štyroch synov. Bolo to v roku 2003. S jedným jej synom som si naplánoval turistiku s cieľom zdolať výstup na Súľovský hrad.

Šli sme teda s Janom iba my dvaja, po označkovanej trase zdolávať neľahký terén. A podarilo sa nám vystúpiť na hradby aj najvyššie položené miesto na hrebene skál. Bolo to božské i keď únavné, veď bol teplý letný čas plný vodných pár lesa. V obedných hodinách sme teda dorazili na hrad Súľov a kochali sa

výhľadom na moje starootcovské rodisko. Vidieť odtiaľ dedinku Súľov i dedinku Hradná. V Hradnej ležia na cintoríne moji starí rodičia. Mali sme v ruksaku vodu, tak sme sa osviežili a nadišiel čas vrátiť sa. Bolo tam ako v Božom koši a krásna zelená farba zasnúbená s prírodou, tráva i stromy, na lúke pasúce sa stádo oviec, pripomínali históriu, ktorá sa tam v tej chvíli akoby zastavila. Stretali sme turistov z Poľska i Čiech, Nemcov i francúzsky hovoriacich turistov. Je to vychytená lokalita skalolezcov i turistov. Boli sme *laitovo* oblečení, krátke bermudy a tričká. Po kochaní sa tou krásou začalo páliť horúce obedné slnko, tak sme sa vracali späť. Ja som Janovi navrhol, aby sme vybočili z označeného chodníka a vrátili sa skratkou. Súhlasil,

pretože každý kúsok toho pohoria poznal dôverne. Na polceste sme si sadli do tieňa a debatovali o Bohu, ktorý túto krásu vytvoril, o našej mladosti, aj plánoch v živote. Zrazu sediaci Jano zodvihol obe ruky a odháňal ma preč. Nepríčetne začal byť úplne mimo a z úst mu išla pena. Oči vypúlené a prestal dýchať. Tak som na neho zakričal príkazom, aby začal dýchať. Mával s tými rukami oproti mne a ja som sa strašne preľakol. V tom období som už trpel schizofréniou a napäté situácie aj zodpovednosť ma vyvádzali z normálu. Tak som začal kričať na toho diabla v Janovom tele. Nevedel som, čo sa deje a úplne som bol bezradný. Janovi stále penilo z úst a ostnúc v sede odháňal ma preč. Tak som zavolať: „*Satan, odíď od Jána preč!*“ Po asi desiatich

minútach som precitol a on sa ukludnil. Chcel som sa ho dotknúť, no strašne som sa ho bál. Oči mal stále vypúlené a ústa bez hlasu otvorené. Pohľad jeho očí bol pohľadom do priepasti, ktorá medzi nami vznikla. Bol som dospelý, ale podobnú skúsenosť som nezažil. Chcel som mu podať ruku, aby som mu pomohol vstať. Strašne som sa bál. Nedalo sa s ním ani hnúť a na nič nereagoval. Len fučal a tie oči priepastné signalizovali, že niečo s ním lomcuje. Po chvíli sa mu zreničky zase upravili do normálneho pohľadu a skludnilo sa jeho telo. Mal som 29 rokov a diagnostikovanú psychotickú schizofreniformnú poruchu. Táto zlá kombinácia neveštila nič dobré vo chvíli, keď som ho nevedel zodvihnúť a bolo potrebné sa vrátiť. Dvíhal som

ho, no on sa stal závažím, ktoré bolo nad moje sily. Kričal som: „Vstaň!“ Uvedomil som si, že ho budem musieť zniesť dole. No ja som vážil 56 kíl a on 78 kíl. A aby toho nebolo málo, precitol som, veď sme zišli mimo označeného chodníka a ja to tam vôbec nepoznám. Prešlo ďalších päť minút, ktoré trvali celú večnosť. Janko začal normálne dýchať a akoby pominulo jeho prekliatie. Spoznával ma a sám od seba začal rozprávať. Opýtal som sa teda, či si nepamätá, čo sa s ním pred chvíľkou dialo. O ničom nevedel a povedal, že sa mu nikdy nič podobného nestalo. Nevie, ako to pochopiť a ani neviem povedať po toľkých rokoch, čo to mohlo spôsobiť. Tak sme sa vybrali na cestu návratu a ja som spracovával v hlave i duši, čo sa to udialo. Bolo to

ako v inej dimenzii, kde dobro zápasí so zlom o telo i dušu človeka. Dnes viem, že to bola moc diabolská, ktorá ho chcela ovládnuť. Chcela ho strhnúť na

svoju stranu.

Vrátili

sme sa

teda do

dediny a

šli do

krčmy,

kde sme si dali kofolu. Myslel som si, že Jano je epileptik. Povedal ale, že on je úplne zdravý chlap a s ničím po doktoroch nechodí. Ved' keby mal epileptický záchvat, ľahol by si na zem a trepalo by s ním. No on sa v tých húštinách iba triasol a penilo mu z úst, nepoznal ma a bol dezorientovaný, o ničom nevedel. Po prvýkrát som sa stretol s diablom v ľudskom

tele. Nezveličujem. Keby ma od seba neodháňal a nepenil by a nespoznával ma, neuverím tomu ani sám. Vo mne to však rezonuje podnes a vďaka

tejto skúsenosti verím v moc zla. Vrátili sme sa domov a povedal som krstnej mame o

zážitku s jej synom. Povedala iba, že on si rád vypije a málo zje, no zdravotné problémy nemá žiadne. Nikto neveril príbehu z lesa, pretože si mysleli, že mám bludy a halucinácie ako schizofrenik. Prešlo pár dní a ja som sa vrátil do pracovného života po dovolenke, na ktorej som videl moc zla. Rezonovala vo mne táto spomienka a nevedel som ju

racionálne vyhodnotiť. Až jedného dňa o pár mesiacov zazvonil telefón. Bolo to v tú jesen. Oznamovali mi, že Ján umrel. Prehral ten boj s diablom o svoj život. V práci ho našli cez prestávku samého so zapadnutým jazykom – zadusil sa. Bol to môj najobľúbenejší bratranec. Vedel som, že si rád vypil, no nikdy sa na nič nestážoval. Vo veku 36 rokov nás navždy opustil. Ja si ten príbeh z lesného porastu pamätám podnes. Videl som moc zla. Keby ten môj bratranec skolaboval v lese ,ja to nikdy nerozchodím. Uveril som teda v Božiu moc, ktorá nás vyviedla spod Súľovského hradu do bezpečia domov. Od tej chvíle mám rešpekt pred Hospodinom. V Jeho moci bol ten príbeh pod hradom. Na cintoríne v Súľove po pohrebe som si to nevedel odpustiť a

dával som si za chybu svoju osobnú malú vieru, ktorá kolísala a nedokázala poprosiť Krista o ochranu Janka. Jeho najväčší boj prebiehal tam v krovisku pod Súľovským hradom. Tento pravdivý a skutočný dovolenkový príbeh ma donútil zamyslieť sa v letnom čase nad našou bezvýznamnosťou a zároveň veľkosťou Božej sily. Sily moci, kde zakaždým víťazí láska Všemohúceho. Aj napriek strate nášho milovaného Jána sme všetci pokorne pochopili potrebu viery i modlitby. Aby diabol nemal síl víťaziť nad večným životom a nekonečnou Kristovou láskou.

Rastislav Boško
člen Redakčnej
rady Evanjelického
Slova

SMEJEME SA S DEŤMI

JA: O čo môžeme
v modlitbe Pána
Boha prosiť?

ŽIAK: O dlhý
život.

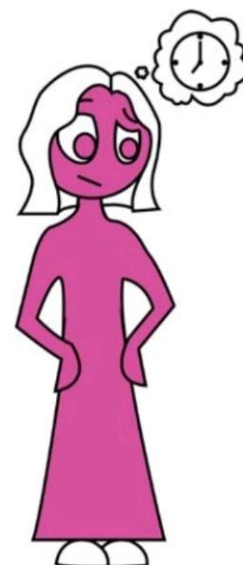
JA: A koľko rokov
by si chcel žiť?

ŽIAK: Mne by
stačilo napríklad
120 rokov.

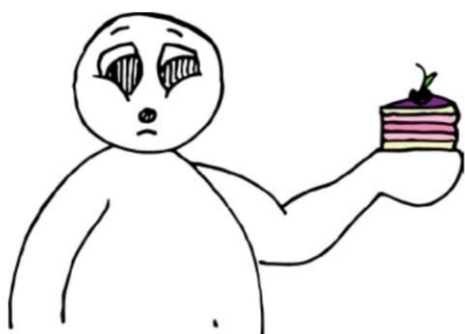
JA: Každé ráno nás
prebúdza Pán Boh.

PRVÁČKA: Nie! Mňa budí
mama.

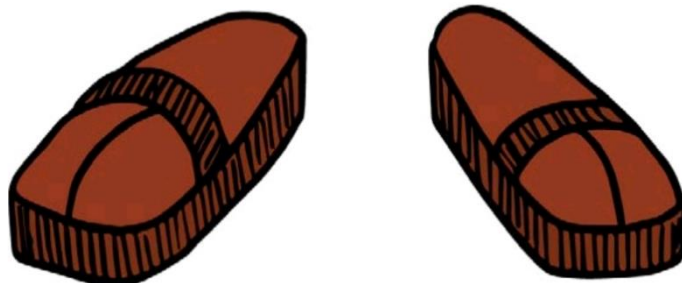
JA: V Božom slove sa píše, že apoštol Peter
bol počas Letníc plný Ducha Svätého. Čo to
znamená?

ŽIAK (prvák): Že bol tučný?

JA: V čom bol Pán Ježiš iný? V čom vynikal
medzi ostatnými?

ŽIAK: No, on mal dobré sandále a iní nie.

ZO ŽIVOTA NÁŠHO CIRKEVNÉHO ZBORU

Slávnosť konfirmácie 2024

Po ročnej dôkladnej prípravke a absolvovaní záverečnej skúšky sme počas služieb Božích, 26. mája 2024, v našom kostole slávnostne konfirmovali Rebeku Henželovú a Patrika Koncoša. Na ceste ich viery im prajeme veľa Božieho požehnania a vedenie Duchom Svätým. Nech sú pre celý náš cirkevný

zbor svedectvom oddanej a úprimnej viery v nášho Pána Ježiša Krista.

Vzdelávací seminár pre našich zborových presbyterov

Sme vďační, že v našom zbore pravidelne pripravujeme vzdelávacie stretnutia pre našich presbyterov. Posledné takéto stretnutie pred prázdninami bolo 1. júna 2024, kde ústrednou témou bola „Spätná väzba v zborovej práci“.

Cieľom seminára bolo podnietiť k efektívnej komunikácii, vypestovať si k nej návyk, vzbudiť záujem „lepšie“ navonok vystupovať a uvedomovať si, že ako presbyteri reprezentujeme hodnoty viery, našu službu i celú našu cirkev a cirkevný zbor. Ďakujeme Pánu za dar spoločenstva, ktoré s našimi presbytermi tvoríme. Máme tímového ducha a záleží nám na našom cirkevnom zbore a jeho fungovaní.

Uvedenie nových zborových presbyterov a predstaviteľov

Počas nedeľných služieb Božích, 2. júna 2024, sme prežívali radosť. Slávnostne sme uviedli do služby nových zborových presbyterov i nových zborových predstaviteľov. Je to pekné svedectvo ich viery, že sa takýmto spôsobom zaviazali slúžiť Pánu Bohu a Jeho Cirkvi.

Novouvedeným sme zaželali, aby svoju službu a svoje poslanie vykonávali zodpovedne, a aby cez ich svedecký život bol oslávený trojjediný Pán.

Posledné stretnutie seniorov v tomto školskom roku

V pondelok, 3. júna 2024, sme spoločný čas strávili v našom farskom altánku. Začali sme spoločnými spevmi na Božiu oslavu a vypočuli si krátke duchovné zamyslenie o potrebe byť nositeľmi Božej lásky. Prežili sme krásny čas s láskavými ľuďmi pri vzájomných rozhovoroch a občerstvení. Stretnutia

sa zúčastnili, okrem domácich viery, aj starkí z Tilie zo Slanej Lehoty a z potárskeho zariadenia. Máme radosť, že tieto stretnutia sa stali už tradíciou nášho cirkevného zboru. Zmyslom stretnutí je byť spolu ako jedna Božia rodina. Tešíme sa na ďalšie stretnutie v septembri 2024.

Služby Božie s hosťom z rímskokatolíckej cirkvi

V nedeľu, 9. júna 2024, sme na službách Božích medzi sebou privítali vzácného hosta, br. dekana Lukáša Tkáča z rímskokatolíckej farnosti sv. Cyrila a Metoda, ktorý nám poslúžil zvestou Božieho slova na tému: „Božia vôľa a Božie kráľovstvo“. Sme veľmi vďační za dar ekumenickej spolupráce v našom meste.

Zároveň sme zagratalovali bývalej s. dozorkyni Vierke Račkovej, ktorá sa z Božej milosti dožila svojho krásneho životného jubilea. Taktiež sme sa jej pri tejto príležitosti srdečne poďakovali za jej vernú a obetavú službu v našom cirkevnom zbore. S Vierke prajeme veľa Božích milostí.

Záver školského roka s našimi žiakmi

Školský rok sme na ZŠ ukončili rozdávaním vysvedčení, diplomov a, samozrejme, nechýbala ani zmrzlina.

Ďakujeme Pánu Bohu za Jeho milosť, požehnanie a sprevádzanie, že sme sa o Ňom mohli naučiť niečo nové a zaujímavé. S novými prácami začíname opäť v septembri. Tešíme sa!

Zborový výlet na Ozdín

V sobotu, 22. júna 2024, sme absolvovali zborový výlet na Ozdín. Cestou sme sa zastavili v evanjelickom kostole, kde nám o jeho histórii porozprával br. kantor Miroslav Turcaj. Na záver sme spoločne zaspievali pieseň "Vzácná to a veľká radosť". Potom sme putovali na miesto, kde sa kedysi na-

chádzal hrad. Tam sme si opiekli špekáčky a klobásku. Zažili sme vzácny a požehnaný čas pri vzájomných rozhovoroch. I takýmto spôsobom sa budujú naše vzťahy a zborové spoločenstvo. Na záver sme sa pomodlili a poďakovali Pánu Bohu za Jeho požehnanie. Tešíme sa na ďalšie výlety, ktoré plánujeme.

Posedenie s našimi spevokolistami

Vo štvrtok, 27. júna 2024, sme našim spoločným posedením uzavreli školský rok aj v našom zborovom spevokole.

Nezabudli sme na našu oslávenkyňu, s. poddozorkyňu Adku Boškovú, ktorej sme zablahoželi a popriali Božiu lásku a požehnanie.

Ďakujeme Pánu Bohu za dar spevu, ako aj za túto službu v našom cirkevnom zbore. Na spoločných nácvikoch sa budeme stretávať od septembra.

Inštalácia predsedníctva nášho cirkevného zboru

V sobotu, 29. júna 2024, sa v našom kostole rozozvučali zvony, aby sa mohla udiť opäť po 18 rokoch slávnosť inštalácie zborového farára. A sme nesmierne radi, že okrem Ivana Lukáča, mohol byť do funkcie zborového dozorcú uvedený Ľubomír Zán.

Slávnosť inštalácie viedol br. senior Ondrej Šoltés, pričom mu asistovali s. farárka Danica Fojtíková a br. farár Stanislav Kocka. Slávnostným kazateľom bol br. generálny biskup ECAV na Slovensku Ivan Elko. Hrou na organe poslužil br. kantor Róbert Kirsch, a tak sa Božím chrámom ozýval radostný a mohutný spev.

Ďakujeme aj za milé pozdravy hostí, ktoré na slávnosti odzneli - s. seniorátnej dozorkyni Milici Jozafovej, br. farárom Ondrejovi Majlingovi, Stanislavovi Kockovi a Martinovi Kováčovi, ďalej br. Jurajovi Lakotovi, ktorý tlmočil pozdrav br. dekana Lukáša Tkáča a pánovi primátorovi mesta Poltár Petrovi Sitorovi.

Ďakujeme všetkým tým, ktorí sa zúčastnili brigády okolo fary a kostola, napiekli koláče a slané pochutiny, ochotne a trpezlivo pomáhali pri príprave a asistencii všetkého potrebného pred, počas a po slávnostných službách Božích.

Služby Božie v Slanej Lehote

Služby Božie v našej filiálke Slaná Lehota, ktoré sa konali 7. júla 2024, sa niesli v duchu radosti zo spoločenstva, ktoré sme tvorili pri Božom slove, piesňach a modlitbách. Ďakujeme s. Želmírke Čániovej za službu kostolníčky a ďakujeme aj personálu DSS Tilia, s. Marike Farkašovej a br. Jurajovi Lakotovi, ktorí do kostola priviedli aj našich starkých a postarali sa o to, aby sa medzi nami dobre cítili.

Služby na Záver školského roka s požehnaním

V nedeľu, 30. júna 2024, sme sa rozlúčili spolu s našimi žiakmi, študentmi a učiteľmi s uplynulým školským rokom na službách Božích, kde sme spoločne Pánu Bohu ďakovali za uplynulý školský rok a prosili Ho o požehnanie a ochranu počas letných prázdnin, táborov a dovoleníek.

Denný biblický tábor na našej fare

V dňoch 5. - 9. augusta 2024 sa v priestoroch nášho cirkevného zboru konal, po niekoľkých rokoch, obnovený denný biblický tábor pre deti, ktorý sa niesol v duchu hlavnej témy „Výstup na biblické vrchy“. Spolu ich bolo päť - Mórija, Sinaj, Karmel, Tábor a Golgota.

S deťmi sme spoločne vystupovali na tieto vrchy a odhaľovali v nich ponúkané tajomstvo. Boli to dni plné adrenalínu, radosti, zábavy, rôznych súťaží, hier, kvízov, rozhovorov, ale aj vyučovania z Biblie a nadobúdania nových priateľstiev. Ďakujeme Pánu Bohu za Jeho veľké požehnanie.

Služby Božie pri príležitosti ukončenia biblického tábora

V nedeľu, 11. augusta 2024, sme našom v chráme Božom opäť prežili radosť. Služby Božie obohatilo vystúpenie (a zapojenie sa do ich programu) detí z biblického tábora, ktorý prebiehal v dňoch 5. - 9. augusta 2024. Brat farár nám premietol a okomentoval aj pripravené fotky, ktoré

zachytávali radostnú a požehnanú atmosféru celého týždňa.

Sme veľmi radi, že sa opäť v našom cirkevnom zbore obnovila možnosť mať detský tábor a ďakujeme za každé dieťa, ktoré sa ho zúčastnilo.

Ďakujeme našim vedúcim - sestrám Adke, Rebeke, Slávke a bratovi farárovi. Bratovi dozorcovi, že deti prijal vo svojej firme v Kokave. Sestre Ivanke Sanislovej, vďaka ktorej si deti mohli vytvoriť nádherné táborové tričká a ozdobiť iné predmety. Ďakujeme i sestrám, ktoré na tábor pripravovali deťom ovocie či koláče a ostatným, ktorí náš tábor akýmkoľvek iným spôsobom podporili.

INFORMÁCIA PRE ČITATEĽOV

Pokiaľ by ste v našom časopise radi inzerovali (*predaj, kúpa, darovanie*), dajte nám o tom, prosíme, vedieť.

Alebo ak o niekom viete, kto sa dožíva krásneho životného jubilea či nejakého výročia, pošlite nám svoje príspevky na ich uverejnenie.

A, taktiež, pokiaľ máte nejaké návrhy, postrehy alebo pripomienky na vylepšenie nášho zborového časopisu, budeme Vám nesmierne vďační.

Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

VÝZVA PRE ČITATEĽOV

Milé sestry a milí bratia, milí priatelia,
náš zborový časopis, ako viete, je nepredajný.

To znamená, nie je potrebné si ho zakúpiť. Máte možnosť obdržať ho zadarmo po službách Božích po jeho vydaní.

Avšak, jeho vydávanie nás ale niečo stojí.

Preto Vás chceme veľmi pekne poprosiť **o Vaše milodary** na vydávanie nášho zborového časopisu.

Ak Vám Pán Boh dá na srdce, aby ste ho podporili, budeme Vám nesmierne vďační.

Môžete tak urobiť zaslaním dobrovoľnej finančnej čiastky na náš zborový účet: **SK68 0900 0000 0000 5932 7956**

s poznámkou pre prijímateľa:

„Milodar na Evanjelické Slovo“

alebo jej darovaním priamo vo farskom úrade.

Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

Evanjelické Slovo

Občasník Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Poltár vychádza nepravidelne a slúži pre vnútromisijné potreby nášho cirkevného zboru. **Nepredajný!**

Redakčná rada:

Šéfredaktor: ThDr. Ivan Lukáč

Členovia: Ing. Ľubomír Zán
Mgr. Lucia Lukáčová
Bc. Slávka Srnišová
Dana Henžeľová
Rastislav Boško

Jazyková úprava: Mgr. Adriana Bošková

Kontakt:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár
IČO: 31932983, DIČ: 2021238769
poltar@ecav.sk, www.ecavpoltar.sk

Vydáva:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár

